

Жалба, подадена на 18 февруари 2022 г. от Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 декември 2021 г. по дело T-595/19 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)

(Дело C-121/22 P)

(2022/C 294/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (представители: V. Marsland, Solicitor, и С. Milbradt, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 15 юни 2022 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (Полша), постъпило на 25 февруари 2022 г. — AM, PM/mBank S.A.

(Дело C-139/22)

(2022/C 294/18)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: AM, PM

Ответник: mBank S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1, член 7, параграфи 1 и 2 и член 8 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, както и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че за да се установи неравноправност на договорна клауза, която не е индивидуално договорена, е достатъчно да се констатира, че тази клауза съответства по съдържание на клауза в общи условия, вписана в регистъра на недопустимите клаузи?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че не допуска съдебна практика по тълкуването на националното право, съгласно която неравноправната клауза престава да е неравноправна, ако потребителят може по свой избор да изпълнява задълженията си по договора въз основа на друга клауза от този договор, която е равнаправна?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 1 и член 4, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че търговецът е длъжен да предоставя информация за основните характеристики на договора и за свързаните с него рискове на всеки потребител дори ако определен потребител притежава съответни знания в тази област?